

АНТОНІО РОЗМІНІ І ФІЛОСОФІЯ ІДЕАЛЬНОГО БУТТЯ

Клочков І. В.

кандидат філософських наук,
доцент Національного університету харчових технологій

Єленець Ю.

студентка факультету ТЦММ

Відомий італійський мислитель доби Рісорджименто А. Розміні (1797-1855pp.), здійснив ряд важливих теоретичних досліджень, що суттєво вплинули на і розвиток європейської філософії ХХ століття. Насамперед, це критика емпіричного сенсуалізму та поняття і апіорізму. Найбільш помилковий і шкідливим для релігійної віри вважав ідеї емпіризму. Шотландській школі емпіризму та французькому на його думку, не вистачає логічної повноти; дефект полягає у і пояснити феномени духовного походження.

На противагу цьому, доктрини Платона, Аристотеля, Ляйбніца і різному, але вірно пояснюють інтелектуальну активність. Але їх дефект о процесі пояснення духовних фактів не слід робити припущень більше ніж треба. Слід прямувати до поняття зрозумілого, шукати незалежності від чужих передумов.

Заслугою І. Канта, за Розміні, є винайдення вроджених (апіорні пізнання, матерію яких утворює чуттєвий досвід. Формальний бік розуму є з простішим. За суттю, якщо поняття формально-апіорного, до якого не до жодного категоріального компонента, то з легкістю можна проголосити формальне у розумі — ідея буття.

Важливим для розвитку ідеалістичної філософії стає поняття буття відновлюючи процес пізнання, ми не просто щось сприймаємо. Приймаючи пропонують відчуття, ми спочатку робимо припущення, про те, що речі якісь власне визначення буття — тобто будь-якого змісту чуттів, —

не є відчуттям. Скоріше за все існує перцепція. Неможливо знати чогось, позбавленого характеристик буття. Власне сама ідея буття відтворена у чуттєвих даних, дає вість говорити про щось існуюче. Таким чином, будь-який акт пізнання обґрунтовує ідею буття. Розуміти буття взагалі означає не щось інше, як мислити про якість, спільні речам. Розум властивий людям, чуттєвість притаманна усім тваринам, але бути сущого й ідея буття — образ невизначеного існування, у якій всі якості; винятком одного буття, що є апіорним, походить з розуму, а все інше з чуттів.

Методами виключення А. Розміні виявляє, що дана ідея не може бути вродженою. Як необхідна та всезагальна, вона може походити з:

- відчуттів, що мають справу лише з винятковими явищами;
- ідеї Я, як прояву часткового буття;
- абстракцій або рефлексій, здібностей визначати, аналізувати та розріз аспекти існуючих ідей;
- кінцевого духу, оскільки суб'єкт не може відтворити безкінечний сальний дух;
- перцепції Бога, що перетворило б Творця на підлеглу людині істоту. Ідея буття (ідеальне буття) є форма розуму. Будь-яке пізнання є синтезом елементів:
- форми (безумовної форми);
- категорії (умовного досвіду).

Також особливого значення у теоретичних дослідженнях А. Розміні проблема тілесного чуття і реальності зовнішнього світу. У кожного судження. Як зауважує мислитель, є матерія і форма. Матерія — суб'єкт судження, а форма — пре Основними принципами пізнання є чисті ідеї тотожності, можливості: незмінності. Дані ідеї утворюють наступні принципи: 1) принцип пізнання якого предметом думки є буття; 2) принцип несуперечності, за яким усе, що є не існувати; 3) принцип субстанції (неможливо мислити акциденцію без принципу каузальності (неможливо мислити про нове буття без причини).